

РЕШЕНИЕ

№ 5373

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 30.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9086** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК.

[фирма] обжалва Заповед № 01-РД/3692/09.12.2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

По допустимостта на жалбата се е произнесъл Върховният административен съд с Определение № 1257/25.01.2013 г. по адм. дело № 14702/2012 г. Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

I. Дружеството-жалбоподател е подало до Държавен фонд „Земеделие“ заявление с идентификационен № 15/123/00071 от 29.01.2009 г. за подпомагане по мярка „Д. на стойност към земеделски и горски продукти“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. С уведомително писмо от 17.06.2009 г. административният орган е уведомил кандидата за констатиране непълноти и неясноти в заявлението, като е изискал представянето на допълнителни документи, вкл. нотариално заверен и вписан в съответната служба по вписванията договор за наем на имот № V в кв. 608 по плана на [населено място], придружен с актуална скица на имота. На 02.07.2009 г. дружеството е представило нотариално заверен, но невписан, договор за наем, сключен с [фирма], както и скица № 1693/14.02.2008 г. от СГКК – П., а с приложения към последващо писмо от 18.10.2010 г. са депозиран вписан договор за наем и актуална скица. Предмет на оспорената заповед, издадена на основание чл. 35, ал. 1 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 1 и Приложение № 10 – т. 17 към

чл. 30, ал. 1 от Наредба № 18/26.06.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Д. на стойност към земеделски и горски продукти” по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., е отказът за финансиране на заявлението за подпомагане, обоснован с непредставянето на вписан договор за наем, неактуалност на скицата за имота, липсата на нотариална заверка върху нея и обстоятелството, че същата не е в оригинал. По повод на упражнено право на оспорване по административен ред е издадена Заповед № РД-09-451/08.06.2011 г. на зам.-министъра на земеделието и храните, с която жалбата на дружеството срещу заповедта на изпълнителния директор на фонда е оставена без уважение.

II. Обжалваната заповед противоречи на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

1. а. В хипотезата, при която проектите се изпълняват в имот, който не е собствен на кандидата, разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 1 от Наредбата урежда задължението на кандидата да представи документ за ползване върху имота за срок не по-малък от шест години от датата от подаване на заявлението. Дължимите документи, свързани с допустимостта на заявлението и подлежащи на представяне от кандидата, са изчерпателно посочени в Приложение № 10 към чл. 30, ал. 1 от Наредбата (в приложимата към датата на подаване на заявлението за подпомагане редакция – ДВ, бр. 61 от 2008 г.). Относимата към случая т. 17 от приложението, възпроизвеждаща съдържанието на чл. 15, ал. 1, т. 1 от Наредбата, не съдържа нарочно изискване представеният от кандидата договор за наем да е вписан в службата по вписвания, нито задължение за прилагане на скица на имота в оригинал, респ. в нотариално заверено копие. Неотнормено към предпоставките да се откаже подпомагане е позоваването в мотивите на заповедта на зам.-министъра, потвърждаваща оспорената заповед, на чл. 4, б. „е” от Правилника за вписванията относно вписването на договорите за наем на недвижими имоти за срок, по дълг от една година – вписването на договора не е условие за действителността му, а цели да гарантира противопоставимост на правата на наемателя спрямо приобретателя на имота в случай, че преди изтичането на срока на договора собствеността върху имота се прехвърли.

б. Правните последици от юридическите факти се преценяват според закона, действал към момента на настъпването им. Разпоредбите на чл. 15, ал. 1, т. 1 и на т. 17 от цитираното приложение на Наредбата са материално-правни и поради това обхванати от забраната за обратно действие по чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове. Съответно в изменената им редакция те могат да бъдат прилагани само по отношение на юридически факти, възникнали след влизането им в сила, в частност – за преценката на допустимостта на заявленията за подпомагане, подадени при тяхното действие. След като към датата на депозиране на документите от страна на дружеството не е било установено изискването за представяне на вписан договор за наем, респ. на актуална скица на имота в оригинал или нотариално заверено копие, не е възникнало и правомощието да се откаже финансиране на заявлението, тъй като упражняването му би означавало да се възложат върху кандидата неблагоприятните последици от неизпълнение на задължение, с което той не е бил обвързан.

2. Дори и заповедта да не подлежеше на отмяна поради придаденото с нея обратно действие на закона, оспореният акт е незаконосъобразен и на друго самостоятелно основание. Макар и извън определения 10-дневен срок, дружеството е отстранило

непълнотите в заявлението с приложените към писмото от 18.10.2010 г. документи. Заповедта е издадена на 09.12.2010 г., т.е. след като указанията на органа вече са били изпълнени. Релевантният момент за преценка на предпоставките, пораждащи правото на подпомагане, е този на издаването на заповедта (чл. 142, ал. 1 от АПК). Поради това органът е бил длъжен да съобрази привеждането на поведението на дружеството в съответствие с възприетото за дължимо чрез комплектоването на заявлението с допълнително изисканите документи. Отказът, постановен при дискредитирането на този факт, освен, че противоречи на действителното положение, компрометира и изпълнението на целта на закона да се предоставя финансова помощ за изпълнение на проекти, допринасящи за постигане на мярката (вж. чл. 2 от Наредбата), а тя предполага оценяване на реалното съответствие на заявлението с нормативно предвидените условия за подпомагане.

3. а. Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваната заповед и да върне преписката на административния орган. Доколкото съдът е отрекъл сочените от органа основания да се откаже помощта и при отсъствието на констатирани в мотивите на заповедта други отрицателни предпоставки, при новото разглеждане на случая следва да бъде издаден позитивен административен акт, удовлетворяващ искането за финансиране.

б. Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК за жалбоподателя е възникнало правото на разноски в размер на 50 лв. за платена държавна такса. Присъждането на адвокатско възнаграждение не е дължимо, тъй като по делото не е представен договор за правна защита и съдействие, установяващ неговия размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 01-РД/3692/09.12.2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, потвърдена със Заповед № РД-09-451/08.06.2011 г. на зам.-министъра на земеделието и храните.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма] сумата от 50 (петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: